

[Glistrup]

tygge sagen igennem nogle ekstra gange, kan blive forment med mere præcise præmisser, hvad enten den så stadfæster eller ændrer den afgørelse, som er påanket. Derfor er der i disse massesager ofte god grund til at søge en afgørelse for en højere instans.

Pia Gjellerup (S):

Jeg håber, at skatteministeren hørte godt efter det, hr. Glistrup just har sagt, for der var jo mange rigtige ord i det.

Jeg vil opholde mig lidt ved en anden ting, nemlig den tavshed, som skatteministeren udviste i forhold til et af de konkrete spørgsmål, jeg stillede ham under forhandlingen om, hvor mange anker der rent faktisk under tidligere tiders – kan jeg forstå – nærmest misregimente har været anket af de gennem tiderne værende skatteministre fra Landsskatteretten til landsretten.

Det ville ministeren ikke svare på, og så skal jeg da præcisere spørgsmålet en lille smule. Jeg vil nemlig gerne have at vide, hvilke realanker der er gennemført, og ikke om man anker for at erobre en overvejelsestid netop til den seriøse gennemarbejdning af sagen, som danner baggrund for en skatteministers afgørelse.

Så jeg vil gerne have at vide, hvor mange sager det drejer sig om, for at det ikke skal blive stående også i dag, som skatteministeren prøver at gøre det i enhver debat, som om det er et kæmpeproblem, hvor tusindvis af mennesker bliver slået gennem et overbebyrdet retssystem med forfærdelige, tragiske følger for de enkelte. Det drejer sig om relativt få, tallet kender ministeren, og jeg synes, det ville klæde ham, om han huskede at svare på det spørgsmål om lidt. Det er et indtryk, dette med de ualmindelig mange sager, som skatteministeren også lod skinne igennem med en bemærkning til sagerne om det dobbelte personfradrag for efterlevende med udtrykket: Og det blev sædvanen tro anket af skatteministeren.

Sædvanen er jo faktisk ikke, at alle sager, der tabs, ankes, men at man har foretaget en saglig overvejelse og anket de sager, som man havde en saglig begrundelse for at anke.

Så vil jeg opholde mig en lille bitte smule ved, at skatteministeren mente, at vi havde gjort forskel på hjemmehjælpere og andre mere almindelige erhvervsgrupper i forhold til vekselere og advokater og hvad det ellers kunne

være, skatteministeren kom i tanke om. Jeg mener faktisk, at første gang vi virkelig grundigt og alvorligt beskæftigede os med dette problem, var i relation til i hvert fald en vekselerer – jeg tror faktisk også, det var et par advokater – og det var sagerne om terminskontrakter, som jeg nævnte som de første.

Jeg nævnte også massesagerne, fordi begge slags sager, nemlig de meget store, enkeltstående sager med meget store beløb og massesagerne, er væsentlige at få bragt til en afklaring i retssystemet, også på et højt niveau. Men jeg vil gerne vide, om skatteministeren vil stå fast ved sit synspunkt om, at en sag, der har betydning for 100.000 andre skatteydere, med et provenu til skattevæsenet på mellem 1,5 og 2 mia. kr., ikke er en principiel eller væsentlig sag.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Når vi bruger så mange kræfter på det her, er det, fordi det både er principielt meget afgørende, og fordi det har vidtrækkende økonomisk betydning, om vi kan få skatteministeren til at ændre den fuldstændig forskruede opfattelse, han har af, hvad retssikkerhed er.

Skatteministeren brugte en del kræfter i forhold til kantinefradraget og tegnede et billede, som er totalt forkert. Jeg skal ikke bruge Folketingets tid til at gendrive det, skatteministeren sagde, men under udvalgsbehandlingen vil vi sørge for, at vi får samtlige de sager og kendelser frem, der er faldet i de seneste 3-4 år, så det er åbenbart for enhver, at det, som skatteministeren påstår, er forkert.

Jeg synes, det er chokerende, at skatteministeren kan sige, at det er uden betydning, når det er sådan, at man har fundet en anden praksis i Ligningsrådet, vel vidende at den måde, han har opført sig på, har kostet 1,5-2 mia. kr.

Jeg synes også, det er chokerende, at skatteministeren kan sige, at man tidligere med bind for øjnene ankede alle sager, når ministeren godt ved, at det, han taler om, er ex tuto-anker, indtil man havde fået sagen nærmere undersøgt, og at det kun var i størrelsesordenen en halv snes sager om året, måske lidt mere i nogle år, skattemyndighederne ankede. Derfor har det billede, som skatteministeren har et meget stort behov for at tegne, ingen realitet i sig. Han ved, det er forkert. Han ved, at alle eksperter, uanset hvilken politisk holdning de måtte have,